N:o 122.
Den 11 Augusti 1894.
(Poststyrelsen).

Cirkulär.

1894. Från Poststyrelsen i Finland. № XVII.

31.

Med särskilda föreskrifter rörande inkasserade efterkraf.

Enär postkontoret i Wiborg, enligt Poststyrelsens år 1891 utfärdade cirkulär angående försändelser med efterkraf emellan Finland och Kejsaredömet N:o XX 51, är skyldigt att, i händelse värdebref med inkasseradt efterkraf ifrån någon finsk postanstalt anländer med finskt mynt eller med i ryskt mynt utställd vexel, invexla det finska myntet eller vexeln i rysk valuta, erinras samtlige postkontor och postexpeditioner af första klassen om, att dessa vexlar icke, såsom emellanåt enligt postkontorets i Wiborg anmälan inträffat, få lyda å betalning till afsändare af försändelse med efterkraf utan till Postkontoret i Wiborg.

Tillika har postkontoret i Wiborg anmält, att inkasseradt efterkraf, som till sagda postkontor anländt i rysk valuta, ofta innehållit silfverskiljemynt till tre à fyra rubel, samt att de ryska silfvermynten i regeln varit så utnötta och slitna, att deras värde icke kunnat utrönas, i anledning hvaraf Poststyrelsen får uppmana samtlige postkontor och postexpeditioner af första klassen att ställa sig till noggran efterrättelse icke allenast föreskriften i förenämnda cirkulär i afdelningen 50 att vid inbetalning af efterkraf med ryskt mynt, skiljemynt af silfver få användas

endast till belopp af ända till en rubel och dylika af koppar till 9 $^{3}/_{4}$ kopek, än äfven afdelningen 21 af Poststyrelsens detta år utfärdade cirkulär N:o X, innehållande förbud att i betalning emottaga icke gångbart ryskt mynt. Helsingfors å Poststyrelsen den 9 Augusti 1894.

I Generalpostdirektörens ställe:

Alvar Verving.

K. G. Renfors.
t. f.

Helsingfors, Kejserliga Senatens tryckeri, 1894.

N:o 122.
11 p. Elokuuta 1894.
(Postihallitus).

Kiertokirje.

1894. Suomen Postihallituksesta. № XVII.

31.

Sisältävä erityisiä määräyksiä ylöskannetuista jälkivaatimuksista.

Koska Wiipurin postikonttori, säännön mukaan 51 osastossa Postihallituksen vuonna 1891 antamassa ja jälkivaatimuslähetyksiä koskevassa kiertokirjeessä N:o XX, on velvollinen, kun sinne jostakin suomen postitoimistosta saapuu arvokirje sisältävä Suomen rahalla tahi Venäjän rahassa maksettavaksi asetetulla vekselillä suoritetun jälkivaatimuksen, vaihtamaan Suomen rahan tahi vekselin sisällön Venäjän rahaan, muistutetaan kaikkia postikonttoreita ja 1:si luokan postitoimituksia, ett'ei näitä vekseleitä saa, kuten Wiipurin postikonttorin ilmoituksen mukaan toisinaan on tapahtunut, asettaa maksettaviksi jälkivaatimuksella varustetun postilähetyksen lähettäjälle, vaan Wiipurin postikonttorille.

Samalla on Wiipurin postikonttori ilmoittanut, että sinne saapuneet, Venäjän rahassa suoritetut jälkivaatimukset usein ovat sisältäneet ala-arvoista hopeista vaihtorahaa noin kolme tahi neljä ruplaa, sekä että Venäjän hopearahat tavallisesti ovat siihen määrään olleet kuluneita, ett'ei niiden arvosta ole saatu selvää; tämän vuoksi pitää Postihallitus tarpeellisena käskeä kaikkia postikonttoreita ja 1:si luokan postitoimituksia tarkkaan seuraamaan määräystä edellä mainitun kiertokirjeen 50 osastossa, että nimittäin kutakin jälkivaatimusta Venäjän rahalla suoritettaessa, hopeista vaihtorahaa saa vastaanottaa korkeintain

yhden ruplan verran ja kuparista vaihtorahaa korkeintain 9 $^{3}/_{4}$ kopeekkaa, kuin myöskin tarkasti noudattamaan Postihallituksen tänä vuonna julkaiseman kiertokirjeen N:o X 21 osastossa annettua määräystä, jossa kielletään maksuksi vastaan ottamasta liikkeeseen kelpaamatonta Venäjän rahaa. Helsingissä, Postihallituksessa 9 p. elokuuta 1894.

Pääpostitirehtörin sijassa:

Alvar Verving.

K. G. Renfors.
v. t.

Suomensi:
John Stenberg.

Helsingissä, Keisarillisen Senaatin kirjapainossa, 1894.